

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	2015200246
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2015200246.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa G. R., bytom D., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21Sd/7/2015-50 zo dňa 26. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 21/Sd/7/2015-50 zo dňa 26. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 27. januára 2015, ktorým odporkyňa v zmysle § 70 ods.1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) priznala navrhovateľovi od 23. júla 2010 invalidný dôchodok vzhľadom na 45 % mieru poklesu jeho zníženej pracovnej schopnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav bol posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočka Galanta dňa 8. januára 2015. Podľa uvedeného posudku rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú podľa Kapitola IV - Endokrinné choroby a poruchy výživy, položka 4 - alimentárna obezita, ako základná a rozhodujúca príčina dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu v rozsahu 35 % MPSVZČ, k tomu 10 % zvýšenie MPSVZČ pre iné zdravotné postihnutia, konkrétne hypertenzná choroba srdca a diabetes mellitus nezávislý na inzulíne.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne i konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 2501 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku z obsahu predloženého spisového materiálu, administratívneho spisu a zo skutočností uvádzaných navrhovateľom a odporkyňou vyplýva, že

zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný v intenciách pokynov, ktoré boli vyslovené v rozhodnutí NS SR sp. zn. 7So/58/2012 zo dňa 24. apríla 2013, ktorým Najvyšší súd rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 24Sd/178/2010-48 zo dňa 24. januára 2012 zrušil z dôvodu existencie pochybností súvisiacich s určením dátumu vzniku invalidity navrhovateľa dňom 3. novembra 2010, keď ťažká nadváha, ako aj choroby obehovej sústavy navrhovateľa už boli diagnostikované v lekárskech nálezoch odborných lekárov, ktoré sa nachádzajú v lekárskej dokumentácii pred dátumom určenia vzniku invalidity, t. j. pred dňom 3. november 2010.

Krajský súd v Trnave na základe uvedeného názoru Najvyššieho súdu SR rozsudkom č. k. 24Sd/178/2010-98 zo dňa 12. novembra 2013 rozhodnutie odporkyne zo dňa 27. júla 2011 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a s poukazom na právne závery vyslovené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR požiadal odporkyňu o opätovné zhodnotenie minulých lekárskech náleзов a diagnostikovaných ochorení pre určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia v spojení s dátumom vzniku invalidity navrhovateľa.

Zdravotný stav a súvisiaca zdravotná dokumentácia navrhovateľa boli posudkovým lekárom opätovne posúdené, bola vypracovaná lekárska správa a posudok zo dňa 8. januára 2015, podľa ktorého je navrhovateľ invalidným s MSPVZČ 45 %, z čoho 35 % je rozhodujúcim zdravotným postihnutím určeným podľa Kapitoly IV - Endokrinné poruchy, poruchy výživy a premeny látok, položka 4 - alimentárna obezita a ťažká nadváha so závažným poklesom výkonnosti organizmu a 10 % zvýšenie za iné zdravotné postihnutie, konkrétne hypertenzná choroba srdca a diabetes mellitus nezávislý na inzulíne. Vznik invalidity bol u navrhovateľa prehodnotený a určený dňom 23. júla 2010, oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, ktorým bol vznik invalidity určený dňom 3. novembra 2010. Posudkový lekár sociálneho poistenia posudzoval zdravotný stav navrhovateľa komplexne a úplne, keď prihliadol na všetky nálezy z odborných lekárskech vyšetrení, ktoré navrhovateľ absolvoval, a ktoré posudkovému lekárovi predložil.

Na základe podaného odvolania bol zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočka Galanta a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie dňa 1. júla 2015. Posudkový lekár vzal do úvahy námietky, ktoré boli uvádzané navrhovateľom v jeho odvolaní, súvisiace lekárske správy nachádzajúce sa v zdravotnej dokumentácii navrhovateľa a bol vyhotovený posudok, v ktorom boli zohľadnené aj interné vyšetrenia vykonané MUDr. P., v ktorých bol hodnotený vysoký krvný tlak WHO III, ischemická choroba srdca kompenzovaná bez zatriedenia stupňa, cukrovka na liečbe tabletkami a nadmerná tučnota. Posudkový lekár ale konštatuje, že v internom vyšetrení absentuje dokumentovanie WHO III pre vysoký krvný tlak, EKG krivka je bez známok preťaženia, u navrhovateľa nebol prekonaný infarkt myokardu, ani cievná mozgová príhoda, pričom nemá ani iné orgánové zmeny na očnom pozadí, či obličkách a tak nespĺňa tlakové kritéria pre daný stupeň ochorenia. Tým, že nebola realizovaná záťažová ergometria, ani ultrazvukové vyšetrenie srdca, nebolo možné dospieť k záveru, že by zatriedenie vysokého krvného tlaku ako hypertenzia WHO III bolo relevantným vyšetrením potvrdené už skôr ako je uvedené v posudku zo dňa 3. júna 2010, keď ani pri zohľadnení vyšetrenia vykonaného v roku 2011 - ultrazvukové vyšetrenie ECHO, zmeny charakteristické pre hypertenziu WHO III neboli potvrdené a tak jednoznačne rozhodujúcou diagnózou pre priznanie invalidity s dátumom od 23. júla 2010 je určená chorobná tučnota.

Vzhľadom na uvedené zistenia súd konštatuje, že zdravotný stav navrhovateľa bol odporkyňou posúdený v súlade s prílohou č. 4 zákona o sociálnom poistení, posudkový lekár sa zaoberal a vypořiadal i s posúdením vysokého krvného tlaku v súvislosti s hypertenziou WHO III, podľa ktorého ale záver MUDr. P. nebolo možné zobrať pre jeho nedostatočné zdokumentovanie do úvahy, keďže neboli realizované všetky vyšetrenia, ktoré sú pre potvrdenie zmien charakteristických pre hypertenziu WHO III potrebné a založili by takéto zatriedenie.

Na základe uvedeného konajúci súd dospel k záveru, že pokles pracovnej schopnosti bol odporkyňou vyjadrený a stanovený v rámci zákonných možností, pri objektívne zistených zdravotných ťažkostiach navrhovateľa. Súd považoval za správne i určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia, keď

posudkový lekár v posudku zo dňa 1. júla 2015 v dostatočnom rozsahu vyhodnotil všetky diagnostikované ochorenia, vzal do úvahy i vysoký krvný tlak a s ním súvisiace predchádzajúce interné vyšetrenia, ktoré ale zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia nezaložili a rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. januára 2015 ako zákonné a vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie. Rozhodnutie odporkyne považuje za nesprávne, nakoľko odporkyňa nesprávne určila rozhodujúce zdravotné postihnutie: Endokrinné choroby a poruchy výživy, položka 4 - alimentárna obezita 35 % a iné zdravotné postihnutia: Hypertenzná choroba srdca, diabetes mellitus nezávislý na inzulíne 10 %. Uviedol, že posudkový lekár odporkyne nedostatočne vyhodnotil lekársku správu zo dňa 10. októbra 2006 ošetrojúceho lekára MUDr. U., Interné odd. NsP Sv. Lukáša, Galanta, kde bol navrhovateľ hospitalizovaný a boli vykonané odborné vyšetrenia. V epikríze sa uvádza, že pacient je viac rokov liečený na hypertenziu na základe realizovaných vyšetrení nepredpokladáme sekundárny pôvod hypertenzie. Hodnotíme ju ako esenciálnu (primárnu). Už teda v roku 2006 odborný lekár posúdil ochorenie, na ktoré sa navrhovateľ liečil tri roky - hypertenziu - ako primárne ochorenie.

V lekárskech správach za posledných 9 rokov odborní lekári nikde neuvádzajú skutočnosť, že diagnóza navrhovateľa: hypertenzia III. stupňa WHO súvisí s obezitou ani že je následkom obezity. Pre hypertenziu III. stupňa je podľa tabuliek sociálnej poisťovne určujúcich mieru invalidity stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 %.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporkyňa navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Odporkyňa vo vyjadrení uviedla že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov spochybnili alebo vyvrátili. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity od skoršieho dátumu. Dátum vzniku invalidity stanovili posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne na 23. júla 2010, kedy bolo potvrdené rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa, ktoré malo u navrhovateľa následok vznik invalidity.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 250a ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 26. novembra 2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne

vyhlásený dňa 24. augusta 2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 (zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 O. s. p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne č.XXX XXX XXXX X zo dňa 27. januára 2015, ktorým bol navrhovateľovi podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona o sociálnom poistení priznaný invalidný dôchodok od 23. júla 2010. Navrhovateľ bol za invalidného uznaný z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 45 % a to na základe posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne pobočka Galanta zo dňa 8. januára. 2015. Uvedený posudok bol vypracovaný na základe žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok zo dňa 23.júla 2010. V uvedenom posudku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia odporkyne, posudkový lekár sociálneho poistenia odborne posúdil a vyhodnotil zdravotný stav navrhovateľa a zistené zdravotné postihnutie zaradil podľa Prílohy č. 4 k zákonu o asociálnom poistení.

Na základe podaného opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky Galanta dňa 13. mája 2015 a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie dňa 1. júla 2015. Posudkoví lekári sociálneho poistenia zotrvali na pôvodnom posudku, že navrhovateľ je od 23. júla 2010 invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Najvyšší súd konštatuje, že pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyvu dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Z vypracovaných

lekárskych posudkov zo dňa 8. januára 2015, 13. mája 2015 a 1. júla 2015 je zrejmé, že navrhovateľ má stanovenú mieru poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť 45 % od 23. júla 2010.

Pretože súd nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre účely invalidity, musí rovnako ako odporkyňa vychádzať z lekárskych posudkov, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľky o invalidný dôchodok. O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod pochybovať. V lekárskych posudkoch posudkoví lekári zohľadnili všetky dostupné lekárske správy, ktoré mali k dispozícii.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd záverom považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má navrhovateľ kedykoľvek možnosť znovu požiadať o prehodnotenie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Odvolací súd taktiež na záver udáva, že pre rozhodnutie vo veci je záväzný skutkový stav zistený v čase rozhodovania o invalidnom dôchodku.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže navrhovateľ v konaní nemal úspech a odporkyňa nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.